

— Ναί, είχαν ζητήσει την χείρα της θυγατρὸς του, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ἤναντι-ώθη εἰς τὸ συνοικέσιον.

— Θὰ ἐπανελάθωμεν μετ' ὀλίγον εἰς αὐτό. Πρὶν διαμείνεται εἰς τὴν Γερμανίαν, ἐκατοικῆσατε εἰς τὴν Ἀγγλίαν;

— Ναί, ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

— Τότε ὁμιλεῖτε τὴν Ἀγγλικήν;

— Κἀλλιστα.

— Ποίαις σχέσεσι εἴχατε εἰς τὴν Ἀγγλίαν;

— Τὰς σχέσεις, τὰς ὁποίας δύναται νὰ ἔχη νέος δεκαεὶς ἐτῶν, μαθητῆς ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, ὅπου εἰνέ τις πλέον ἐλεύθερος, ἀφ' ὅσον δὲν εἶνε εἰς Γαλλίαν οἱ μαθηταὶ τῶν Λυκείων. Ἦμην δεκτὸς εἰς τὴν οἰκίαν ἐκμισθωτῶν τινῶν ἀγρῶν τῶν περιχώρων.

— Ἐπεχειρήσατε μάλιστα ν' ἀρπάσσητε τὴν θυγατέρα ἐνὸς τῶν ἐκμισθωτῶν τούτων.

— Αὐτό, κύριε, εἶνε ἀληθές.

— Πῶς ὠνομάζετο ἡ νέα αὕτη;

— Γεωργία Σμιθ.

— Ἀκριβῶς. Ἀλλὰ μήπως κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐγνωρίσατε εἰς Λονδίον ἢ εἰς τὰ προάστεια καμμίαν γυναῖκα ὀνομαζομένην Μαρίαν Φασίτ;

— Ὁχι, κύριε. Ἐὰν λέγετε περὶ ἐκείνης, ἡ ὁποία ἐδολοφονήθη εἰς τὴν ὁδὸν Ἀρβαλέτ θὰ σὰς παρακαλέσω νὰ λάβετε ὑπ' ὄψει ὅτι δώδεκα ἔτη παρήλθον, ἀφ' ὅτου ἐγκατέλειψα τὴν Ἀγγλίαν. Πρὸ δώδεκα ἐτῶν ἡ γυναῖκα ἐκείνη θὰ ἦτο παιδίον.

— Τῷ ὄντι, δύνασθε νὰ γνωρίζετε ὡς ἔγγιστα τὴν ἡλικίαν της, ὅταν ἐφονεύθη, ἀφοῦ ὑπῆγατε νὰ ἴδῃτε τὸ πτώμα της εἰς τὴν Μόργαν.

— Οὐδέποτε τὸ ἠρνήθην αὐτό, εἶπεν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀμνηχανίας ὁ κατηγορούμενος.

— Ἄς προχωρήσωμεν, ἐπανελάθην ὁ πρόεδρος. Ἐπανελάθην εἰς Γαλλίαν τὸ ἔτος τοῦ πολέμου, κατετάχθητε εἰς ἓν σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ καὶ συμπεριεφέρθητε καλῶς κατὰ τὴν ἐκστρατείαν. Κατόπιν ἐξηκολουθήσατε τὰ μαθήματα τῆς Νομικῆς μέχρι τοῦ διδάκτορος· εἰσήλθατε εἰς ἐνὸς συμβολαιογράφου καὶ ἐσκοπεύατε ν' ἀγοράσετε ἓν συμβολαιογραφεῖον. Αὐτὸ τὸ ἐπέτρεπεν ἡ περιουσία τοῦ πατρὸς σας. Τέλος εἴσθε ἕτοιμος νὰ νυμφευθῇτε μίαν νεάνίδα, ἀνήκουσαν εἰς λίαν ἔντιμον οἰκογένειαν.

Ὁ Λουδοβίκος Λεκὸν ὑπεκλίθη εἰς σημεῖον παραδοχῆς, ἀλλὰ δὲν ἀπήντησεν, αἱ δὲ ὥραται περίεργοι, αἵτινες παρετήρουν αὐτόν, ἐνόμισαν ὅτι τὸν εἶδον νὰ ὠχρίσθῃ.

— Ποῖον βίον διήγετε εἰς Παρισίους; ἠρώτησεν αὐτόν ὁ πρόεδρος ἄνευ διακοπῆς.

— Βίον ἀρκούντως μονήρη. Δὲν ἀγαπῶ τὰς συναναστροφάς, διὰ τοῦτο καὶ ὀλίγον ἐσύχναζον εἰς αὐτάς. Ἀλλως τε, ἤμην καὶ πολὺ ἐνησχολημένος, ὅλας δὲ τὰς ὥρας τῆς ἐλευθερίας μου ἀφιέρουν εἰς τὸν πατέρα μου.

— Συγγνώμην. Διήρχεσθε πράγματι μετὰ τοῦ πατρὸς σας ὅλας τὰς Κυριακάς, ἀλλὰ πῶς διήρχεσθε τὰς ἐσπέρας τῆς ἐβδομάδος;

— Συνέπιπτε συχνὰ νὰ ἐπιστρέφω εἰς τὸ γραφεῖον μετὰ τὸ δεῖπνον. Ὅταν δὲν ἤμην πρὸς τοῦτο ὑποχρεωμένος, ἐπέστρεφον εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ ἐκεῖ εἰργαζόμην.

— Εἰς τὴν ἡλικίαν σας αὐτὸ εἶνε ὀλίγον ἀπίθανον. Ἀλλως τε ὁ θυρωρὸς σας κατέθεσεν, ὅτι ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος θέρους ἐπανήρχεσθε συχνὰ μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

— Ἐνίοτε ὑπῆγαινον εἰς τὸ θέατρον.

— Αὐτὸ τὸ παραδέχομαι· θ' ἀνομολογήσητε ὅμως ὅτι εἶνε παράδοξον πῶς δὲν μετεχειρίσθητε ἄλλως τὰς διαθεσίμων ὥρας σας. Ἡ κατηγορία ὑποστηρίζει ὅτι διήρχεσθε αὐτάς ἐν τῇ ὁδῷ Ἀρβαλέτ.

— Ἡ κατηγορία ἀπατάται. Κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας διηρχόμην εἰς Βουλώνην.

— Εἰς τῆς κυρίας Λεκόντ. Αὐτὸ δὲν τὸ ἀμφισβητοῦμεν, ἀλλ' ἀνεχωρεῖτε τὰς δώδεκα, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐνωρίτερα. Τοιοῦτοτρόπως τὴν ἐσπέραν τῆς δεκάτης τρίτης Ἰανουαρίου ἀνεχωρήσατε κατὰ τὴν ἐννάτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

— Πιθανόν....

— Τί ἐκάματε, ἔπειτα;

[Ἐπεται τὸ τέλος τοῦ Α' Μέρους.]

Χ. ΚΑΛΑΪΣΑΚΗΣ

Εἰς τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ:

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΝ

Διήγημα κατὰ τὸ Γαλλικόν.

ΟΥΓΙΑΚΗ ΚΟΛΛΙΝΣ

Η ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΑ

[Συνέχεια].

Ὅ,τι εἶχε πρὸ ὀλίγου εἶπει εἰς τὴν Χάρिता Βράδον, τῇ ἐπῆλθεν εἰς τὴν μνήμην.

— Ἐὰν μόνον εἶχον τὴν τύχην σου!.. Ἐὰν μόνον εἶχον τὴν ὑπόληψίν σου καὶ τὸ μέλλον σου!...

Ἐκυψεν ἐπὶ τῆς ταλαιπώρου καὶ ἀψύχου ἐκείνης μορφῆς καὶ τῇ ὠμίλει, ὡς ἐὰν ἠδύνατο ἀκόμη αὕτη νὰ τὴν ἀκούῃ.

— ὦ!... ἔλεγε μετὰ πάθους. Ἄς ἠδύνατο νὰ ἦσαι ἡ Μέρση Μερρίκ, καὶ ἄς ἠδύναμην ἐγὼ τώρα νὰ ἤμην ἡ Χάρις Βράδον!

Καθ' ἣν στιγμὴν αἱ λέξεις αὗται διωλίσθαινον τῶν χειλέων της, ἔκαμιν ἀποτομον κίνημα, εἶτα ἔστη ἀκίνητος, σκεπτική, σιγῇ, παγωμένη ὡς μάρμαρον.

Ἐκεῖ, πλησίον τῆς κλίνης, ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ μὲ ἔκφρασιν τόσον ἀγρίαν ἐφαίνοντο ὅτι διηρῶνων οὗτοι τὸ διάστημα, οἷαν δὲν προξενεῖ ἡ μόνον πυ-

ρετώδης τοῦ ἐγκεφάλου διέγερσις καὶ πνιγμονὴ τῆς καρδίας.

— Ἐὰν ἠδύνατο νὰ ἦσαι ἡ Μέρση Μερρίκ... καὶ ἂν ἠδύναμην νὰ εἶμαι τώρα ἡ Χάρις Βράδον! ἐπανελάμβανε.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, καθ' ἣν ἡ κυκλοφορία τῆς ζωῆς ἐφαίνετο ὅτι εἶχε σταματήσει εἰς τὰς φλέβας της, αἶφνης τὸ λογικόν της ἐξέλαμψε.

Κατόπιν ἔκαμε χειρονομίαν.

Ἡ ψυχὴ της εἶχεν οἶονεῖ ὑποστῇ ἡλεκτρικὸν κτύπον.

Ναί, ἠδύνατο νὰ γένῃ Χάρις Βράδον ἐὰν τὸ ἐτόλμα.

Τίς θὰ τὴν ἐκώλυε νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Λαίδην Ζάνετ Ρόυ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Χάριτος καὶ νὰ λάβῃ τὴν θέσιν της;

Τί ἐρριψοκινδύνευεν ἐὰν ἐπεχειρεῖ τὸ ἀπεγνωσμένον τοῦτο διάδημα, ἀφοῦ ἦτο τοῦτο τόσον ἀσφαλὲς συγχρόνως;

Ἡ Χάρις τῇ τὸ εἶχεν εἶπει... ἡ Λαίδη Ζάνετ καὶ ἐκείνη οὐδέποτε εἶχον ἴδει ἀλλήλας.

Οἱ φίλοι τῆς Χάριτος διέμενον εἰς τὸν Καναδᾶν, οἱ δ' ἐν Ἀγγλίᾳ συγγενεῖς αὐτῆς εἶχον ἀποθάνει.

Ἡ Μέρση ἐγνώριζε τὸ μέρος ὅπου ἡ Χάρις εἶχε κατοικήσῃ εἰς τὸν Καναδᾶν ἦτο τὸ Πορλογάν.

Διὰ ν' ἀποκρίνεται εἰς πᾶσαν ἐρώτησιν, ἥτις ἐνδεχόμενον νὰ τῇ ἀπετείνετο, σχετικῶς πρὸς τὸ εἰς Ρώμην ταξειδίον καὶ τὸν θάνατον τοῦ συνταγματάρχου Βράδον, χωρὶς ν' ἀποδειχθῇ ἀγνοοῦσα καὶ ψευδομένη, τῇ ὑπελείπετο μόνον ν' ἀναγνώσῃ τὸ χειρόγραφον ἡμερολόγιον τῆς Χάριτος, ἵνα ἐξασφαλισθῇ καὶ ἀπὸ τοῦ κινδύνου τούτου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δυσκολίαν τοῦ νὰ ὑποκρίνεται τὸ παρὰ τῇ Λαίδῃ Ζάνετ πρόσωπον...;

ὦ!... δὲν ἐπρόκειτο ν' ἀντικαταστήσῃ κόρην τελείως κατηρτισμένην. Ἡ Χάρις εἶχεν ὁμολογήσει τοῦτο ἡ ἰδίᾳ καὶ αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ πατρὸς της ἐξεφράζοντο ἐπίσης ρητῶς καὶ ἀνεπιφυλάκτως περὶ αὐτῆς, ὡς περὶ προσώπου, ἡ ἐκπαίδευσίς τοῦ ὁποίου ἦτον ἡμελημένη.

Τὰ πάντα, τὰ πάντα συνώμνουον εὐνοϊκὰ ὑπὲρ τῆς ἀπολωλύας γυναικός, ἥτις θέλει τέλος νὰ ἐγερθῇ!

Τὰ πρόσωπα ἅτινα εἶχε γνωρίσει ἐν τῷ φορητῷ νοσοκομείῳ ἦσαν ἤδη μακρὰν καὶ οὐδέποτε βεβαίως θὰ τὰ ἐπανεβλεπε.

Καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἐνδύματά της ἡ δεσποινὶς Βράδον τὰ ἐφόρει, ἦσαν δ' ἐσημειωμένα διὰ τοῦ ὀνόματός της.

Τὰ δ' ἐνδύματα τῆς δεσποινίδος Βράδον, ἀποστεγνούμενα εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, καὶ ἐσημειωμένα διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς Χάριτος Βράδον, ἦσαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Μέρσης.

Τέλος πάντων, τέλος πάντων! ἡ ὁδὸς τῆς ἀπελευθερώσεως, τὸ μέσον τοῦ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν ἀφόρητον ταπείνωσιν καὶ περιφρόνησιν τῆς ζωῆς, ἥτις τὴν ἀνέμενε, διηνοίγετο ἐνώπιόν της.

Ὅποια ἀνέλπιστος εὐτυχία!

Μία νέα ταυτότης, ἣν ἠδύνατο ν' ἀσφαλίσῃ εἰς ἑαυτὴν ἐὰν ᾔθελε!

Ἐν νέον ὄνομα, ὑπεράνω τῶν ἐλέγχων.

Μία νέα παρελθούσα ζωὴ, ἐντὸς τῆς ὁποίας πᾶς τις ἠδύνατο νὰ ἐμβλέψῃ, νὰ ἐρευνήσῃ, χωρὶς οὐδὲν νὰ εὕρῃ, ὅπερ νὰ τὴν κάμῃ νὰ ταπεινώσῃ τοὺς ὀφθαλμούς!

Τὸ πρόσωπόν της ἀνέλαμψεν· οἱ ὀφθαλμοὶ της ἐξήστραψαν· ποτὲ δὲν ὑπῆρξε τόσον ἀκαταμαχῆτως ὡραία.

Προσέλαμψεν αὐτὴ μακρόθεν ἡ ἐλπίς καὶ ἠκτινοβόλει ὁλόκληρος ἐκ τῆς σωστικῆς ταύτης ἀκτίνος.

Ἀφῆνης ἀπᾶσα ἡ λάμψις αὐτὴ ἐσβέσθη, τὸ δὲ πρόσωπόν της ἐξοφώθη αὖθις.

Ἀναπαρέστησεν ἑαυτὴ ἀπὸ ἄλλης ἀποφύσεως τὸ θρασύ σχεδίον της.

Ἀλλὰ τί κακὸν διέπραττε, πραγματοποιοῦσα αὐτό;

Ἡ Μέρση ἤρχισε ν' ἀκούῃ τὴν ὁμιλοῦσαν αὐτὴ συνειδησίῃ της.

Περὶ τῆς Χάριτος ἐν πρώτοις...

Ἀλλὰ τί κακὸν δύναται τις νὰ κάμῃ εἰς ἓνα νεκρὸν πλέον;

Τὴν Χάρिता λοιπὸν δὲν θὰ ἐβλαπτεν· οὐδὲν ἦττον τοὺς συγγενεῖς της, οἵτινες πρὸ πολλοῦ εἶχον ἀποθάνει, ὡς ἐκείνη.

Ἀλλὰ τὴν Λαίδην Ζάνετ;

Ἔστω!... ἀλλ' ἐὰν ἡ Μέρση ὑπηρετεῖ πιστῶς τὴν νέαν της κυρίαν, ἐὰν συμπεριφέρετο ἐναρέτως καὶ ἐντίμως ἐν τῇ νέᾳ αὐτῆς θέσει, ἐὰν ἐδείκνυτο πάντοτε πρόθυμος εἰς τὸ νὰ ὑπακούῃ, εὐγνωμονοῦσα διὰ τὰς εὐεργεσίας, ἅς θὰ τῇ παρεῖχον... ἐὰν ἔμενε πάντοτε ὁποία ὤφειλε νὰ εἶνε καὶ ὁποία ᾔθελεν ἡ ἰδίᾳ νὰ εἶνε ἐν τῇ οὐρανίᾳ γαλήνῃ καὶ ἀσφαλείᾳ τῆς νέας αὐτῆς ὑπάρξεως;...

Εἶχε πεποίησιν ὅτι ἠδύνατο, ᾔθελε δὲ συγγνώμης νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὴν Λαίδην Ζάνετ νὰ εὐλογῇ τὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὸν οἶκόν της εἰσόδου αὐτῆς.

Ἐλαβεν ἐσπευσμένως τὴν ἐπιστολὴν τοῦ συνταγματάρχου Βράδον καὶ τὴν ἐπανέθηκε μετὰ τῶν ἄλλων ἐγγράφων εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον.

Τῇ ἐπαρουσιάζετο λαμπρὰ εὐκαιρία, ὅλαι αἱ πιθανότητες ἦσαν ὑπὲρ αὐτῆς, ἡ δὲ συνειδησίς της οὐδὲν τὴν ἠλεγχε διὰ τὴν σκτανικὴν πρόθεσίν της.

— Θὰ ὑπάγω!... εἶπεν ἀποφασιστικῶς.

Κᾶτι τι ἐν τούτοις ἠσθάνετο προσκρούον κατὰ τῆς ἐμφύτου λεπτότητος τῶν αἰσθημάτων της, κᾶτι τι ἐψύχραινεν ἀκόμη τὴν εὐγενεστέραν ἡθικὴν σύστασίν της, ἐνῶ τὸ χαρτοφυλάκιον ὠλισθαίνειν εἰς τὸ θυλάκιον τῆς ἐσθῆτός της.

Ἡ συνειδησίς της;

Ἦτο βεβαία ὅτι εἶχε καλῶς ἐρωτήσῃ αὐτήν;

Ἐσκέπτετο νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ χαρτοφυλάκιον ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ν' ἀναμείνῃ νὰ καταπαύσῃ ἡ συγκίνησις καὶ ἡ ταραχὴ της.

Ἐὰν τότε μετὰ ψυχραιμίας ἀντικατώπτριζε νοερῶς τὸ σχεδίον, ὅπερ εἶχε

συλλαβῇ, καὶ ἐὰν, ἐν τῇ ἐξετάσει ταύτῃ, δὲν ἐνεύρισκεν οὐδ' ἔχνος κακοῦ, τοῦτο θ' ἀπεδείκνυνεν ὅτι θὰ ἦτο δίκαιον.

Ἐμπρός, Μέρση, σκέφθητι ἀκόμη...

Ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην βαρὺς δοῦπος βαδίζοντος σώματος πεζικοῦ καὶ ἡχηρὸς ποδοβολητὸς ἵππων ἀντήχουν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ χωρίου καὶ ἐν τῇ σιγῇ τῆς νυκτός.

Οἱ Προῦσοι προὔχουν!

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἔμελλον νὰ εἰσέλθωσι καὶ ἐν τῇ καλύβῃ, καὶ θὰ ἐβίαζον τὴν Μέρσην νὰ δώσῃ πληροφορίας καὶ περὶ ἑαυτῆς... θὰ τῆς ἐζήτουν... τὰ ἔγγραφα της.

Δὲν ὑπῆρχεν οὐδὲ στιγμὴ πρὸς ματαίαν ἀπώλειαν.

ὑπὸ ποίαν ιδιότητα ἔμελλε νὰ παρουσιασθῇ πρὸ τῶν Γερμανῶν;

ὑπὸ τὴν τῆς Χάριτος Βράδον, τῆς ἀγνῆς νεάνιδος, ἡ ὑπὸ τὴν τῆς Μέρσης Μερικ τῆς ποτέ....

Προσέβλεψε τὴν κλίνην διὰ τελευταίαν φοράν.

Τὸ στάδιον τῆς Χάριτος ἰδοῦ πλέον εἶχε λήξει, τὸ δὲ μέλλον αὐτῆς ἀνῆκεν εἰς τὴν Μέρσην, ἐὰν αὕτη ἐτόλμα.

Ἡ ἀποφασιστικὴ αὐτῆς φύσις, βιαζομένη νὰ ἐκλέξῃ ἐντὸς μιᾶς στιγμῆς, ἔκαμε τὴν τολμηροτέραν ἐκλογὴν καὶ ἀπεφάσισε ἐὺθαρσῶς νὰ λάβῃ τὴν θέσιν καὶ τὸ ὄνομα τῆς νεκρᾶς.

Τὰ βήματα τῶν στρατιωτῶν τοῦ Πρωσσικοῦ πεζικοῦ προσήγγιζον.

Αἱ κραυγαὶ τῶν ἀξιωματικῶν, ἐκφωνούντων τὰ προσταγμάτα, καθίσταντο εὐδιαικριτότεραι.

Ἡ Μέρση, καθημένη πρὸ τῆς τραπέζης, ἀνέμενεν.

Οἱ ὀφθαλμοὶ της ἔπεσον ἐπὶ τοῦ ἐνδύματος, ὅπερ ἐφόρει ἀκόμη, μὲ τὸν ἐρυθροῦν Σταυρὸν εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα.

Ἀκαριαίως ἐσκέφθη ὅτι ἡ στολὴ αὕτη τῆς νοσοκόμου ἠδύνατο νὰ τὴν ἐμπλέξῃ εἰς ἀνωφελεῖς κινδύνους, διότι θ' ἀνεγνωρίζετο ὡς κατέχουσα δημοσίαν ἐν πολέμῳ θέσιν, τῆς νοσοκόμου καὶ βραδύτερον ἐκ τῆς ἀφετηρίας ταύτης ἠδύνατο νὰ προβῶσιν εἰς ἐρεῦνας, αἱ δὲ ἐρευνᾶν αὐταὶ ἠδύνατο νὰ τὴν προδώσωσιν.

Ἐρριψε βλέμμα πέραν αὐτῆς.

Ἡ φαῖα ἐσθῆς, δι' ἧς εἶχε περιβάλλει τὴν Χάρिता, ἐφέλκυσε τὴν προσοχὴν της.

Τὴν ἔλαβε καὶ ἐνεδύθη αὐτήν.

Μόλις εἶχε διευθετηθεῖ ἐπ' αὐτῆς τὴν νέαν ἐσθῆτα, ὅτε ἤκουσε ταυτοχρόνως σχεδὸν ἀνοιγομένην τὴν πρώτῃν ἐξωτερικὴν θύραν μετ' ὀλίγον δ' ἀντήχουν τὰ ὅπλα ἐν τῇ παρακειμένῳ δωματίῳ.

᾿Ωφειλε ν' ἀναμείνῃ νὰ τὴν ἀνακαλύψωσιν, ἢ μάλλον ἔδει νὰ παρουσιασθῇ αὐθόρμητος εἰς τοὺς στρατιώτας;

Εἰς ἰδιοσυγκρασίαν ὡς τὴν ἰδικὴν της, εὐκολώτερον ἦτο νὰ σπεύσῃ ἐκείνη πρὸς τὸν κίνδυνον, ἢ ν' ἀναμείνῃ ὅπως ὁ κίνδυνος, προσεγγίζων, εὕρῃ αὐτήν.

Ἐβάρδισε πρὸς τὸ μαγειρεῖον.

Ἀλλὰ ταυτοχρόνως, ἐνῶ ἔσπευδε πρὸς τὴν θύραν, τὸ παχὺ ὕψος τοῦ παρα-

πετάσματος ἀνυψώθη καὶ τρεῖς ἄνδρες εὐρέθησαν κατὰ πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὸ διάκενον τῆς θύρας.

[Ἐπείτα συνέχεια]. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΔΩΝΗΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

Πωλοῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἐξωτερικῇ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλευθέρᾳ ταχυδρομικῶν τελῶν].

« Ἡ Πλωτὴ Πόλις » μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν... δρ. 1 (1,20)

« Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων », μυθιστορία Βίκτωρος Οὐγγώ, μετὰφρασίς Ἰ. Καρασσούσα τόμοι 2) ... δρ. 4 (4,30)

« Αἱ τίμαι γυναικες » διήγημα ὑπὸ Edmond Achard ... Λεπτ. 75 [90]

« Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιο: Παλίνης », μυθιστορία ἀβραεὺς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας... Δραχ. 2 [2,20]

« Ὑπατία », μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles Kingsley [τόμοι 2]... Δρ. 4 [4,20]

« Κωμῳδαί » ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2,20]

« Ὁ Γονζάλβης Κορδούβιος ἡ ἡ Γρανάδα ἀνακτιθεῖσα » μυθιστορία... Δρ. 1,50 [1,70]

« Παλαιὰ Ἀμαρτίαι » λυρικὴ συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου... Λεπτ. 60 [70]

« Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδίας μου », λυρικὴ Συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου, Δραχ. 60 [70]

« Αἱ Νύκτες τῆς Χρυσῆς Οἰκίας », μυθιστορία Pouson - De - Terrail ... δρ. 1,50 (1,70)

« Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα », μυθιστορία Ξαβιὲ δὲ Μοντεπὲν (τεύχη 11) Δρ. 6 [6,60]

« Ἡ Σειρήν », μυθιστορία Ξαβιὲ δὲ Μοντεπὲν... Δρ. 1,50 [1,70]

« Ἐθελθίνα » μυθιστορία τοῦ Ἀγγέλου Ὁρλέν... Δρ. 1,70 [1,80]

« Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ » ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφερίου, μετὰφρ. ὑπὸ Π. Πανᾶ [τόμοι 2] Δρ. 5 [5,50]

« Αἱ γυνεὶ Βασιλοπαῖς » μυθιστορία ἱστορικὴ, ὑπὸ Γεωργίου Ἐβερς, μετὰφρασίς ὑπὸ Ε. Γαλά η, Ἰ. Κ. Δελιγιάννη καὶ Στ. Στρέιτ (τόμοι τρεῖς)... Δρ. 5,50 [6]

« Ἡ μυστηριώδης Συμμορία », μυθιστορία Mary Lafon... Δρ. 2 [2,20]

« Μπουμπουλίνα—Ἀρκάδιον », Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοπούλου... Δρ. 3 [3,30]

« Ἡ Κόρη τοῦ Φονέως », μυθιστορ. δραματικώτατον Ξαβιὲ δὲ Μοντεπὲν, ἀρτι ἐκδοθέν. Δραχ. 3 [3,30]

« Σύγγραμμα Μαγειρικῆς », Νικολάου Σαράντη (μαγειροῦ)... Δρ. 4 [4,30]

« Ἀνθρωπος τοῦ Κότμου », Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου, Δρ. 2 [2,20]

« Τὸ Τριακισάδραχμον » Ἐπαθλον, Γρηγορίου Δ. Ξενοπούλου... λεπτ. 50 [60]

« Ἀντωνίνα », μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά υἱοῦ, μετὰφρασίς Ἀλμπρου Ἐνυ λη, δρ. 3. (3,30)

« Λέων Λεώνης », μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετὰφρασίς Ἰ. Ἰσιδ. Σκυλίσης Δρ. 1,50 [1,80]

« Τὰ Δύο Ἀῖνα » Αἰμιλίου Ρισδούργ. δρ. 1,50 [2]

« Ἡ Ὁραία Παρισινή »... λεπτ. 60 (70)

« Παρισίων Ἀπόκριμα », μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν, μετὰφρασίς Ἰσιδωρίδου Ἰ. Σκυλίσης (τόμοι 10)... Δρ. 6 [7]

« Ὁ Δαβόλο - Σίμων », μυθιστορία Ponson-De-Terrail... Δρ. 1,50 (1,70)

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ « Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα », κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογισμένης τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι « Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων » τῶν Α', Β', Γ' καὶ Δ' δεδομένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα παλῶνται ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν « Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων » τοῦ Α' Β' καὶ Γ' ἔχουσιν πρὸς λεπτὰ 20 ἑκάστον, τοῦ δὲ Δ' πρὸς λεπτὰ 10.